

1894-09-15

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 5 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10848>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΕΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΣΛΗΡΩΣΕΩΣ

Ετήσια εν Κύπρω Σελίνια... 8
'Εν τῷ ἐξωτερικῷ " " " " 11

Πάντα αἰτήσεις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πῖσθα ἀποδείξει πληρωμῆς δέον νὰ φέρῃ τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ

ΝΕΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἑκδότης
ΚΑΘΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ Νέου Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γυμνας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΠΟ ΚΑΚΟΥ ΕΙΣ ΧΕΙΡΟΝΑ.

Ἐπὶ τέλους ἡ Σριγγῆ ὠμίλησε καὶ ἐγένετο ἐπισήμως γνωστὸν, ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Κύπρον. Θὰ ἦτο πολὺ ἐπιθυμητὸν, εἴαν ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐγνωστοποίησι ἐπίσης τί σκοπεῖ νὰ πράξῃ ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ εὐεστουῆς τῆς νήσου ἡμῶν, διότι δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀναπέταννῃ τὴν σημαίαν αὐτῆς ἐπὶ τινος τόπου, μετὰ τινὰ ἔτη οἱ κάτοικοι νὰ βλέπωσιν ὅτι τὰ πάντα ρέπουσι πρὸς ἐλευθέρων αὐτῶν καὶ ὅτι οὐδεμία φροντίς πράγματι λαμβάνεται ὑπὲρ βελτιώσεως τῆς ἀθλιῆς αὐτῶν καταστάσεως. Γινώσκαι καλῶς ἡ Κυβέρνησις ἡ ἀγγλικὴ τὰ αἷτια, δι' ἃ ἡ νήσος ἡμῶν οὐδεμίαν ἢ ἐλαχίστην ἐπετέλεσε πραγματικὴν πρόοδον ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῆς καὶ ταῦτα εἶνε δύο: ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρος καὶ ἡ πολυδάπανος αὐτῆς διοίκησις.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ πρῶτον μέχρι τοῦδε οἱ ἐν τῷ Νομοθετικῷ κυβερνητικοῖ βουλευταὶ εἶχον τοῦλάχιστον πρόχειρον προφανισμὸν ὅτι ἐν πράγματι ἅπασ ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν πληρωνόμενος φόρος δὲν ἐξήγετο ἐκ τῆς νήσου εἰς χρεῖμα, διότι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐν Λονδίῳ ἐπλήρωνε πρὸς τοῦτο περὶ τὰς 30 ἢ 40 χιλιάδας λίρας ἀπέναντι τῶν ἐξόδων τοῦ ἐν Κύπρῳ στρατοῦ τῆς καὶ οὕτω τὸ ποσὸν αὐτὸ ἔμενε πάλιν ἐν τῷ τόπῳ. Ἀλλὰ σήμερον τὸ τοῦτο δὲν δύναται πλέον ν' ἀντιταχθῇ καὶ αἱ 92,000 λίραι θὰ ἐξέρχονται ἐρεξῆς ἐλοκλήρως ἐκ τῆς νήσου, οὐδεὶς δὲ καλῆς πίστεως δύναται νὰ ὑποτηρήξῃ ὅτι τόπος, οἷος ἡ Κύπρος, μετὰ τοῦ ἐνεστῶτος αὐτῆς πληθυσμοῦ θὰ δυνηθῇ, ἔστω καὶ ἐπὶ τινὰ ἔτη, νὰ πληρῶνῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κατ' ἔτος 92,000 λίρας εἰς χρυσίον καὶ ὅτι δὲν θέλει εὐρεθῆ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς παντελῶς ἐξητημένως.

Εἴαν δὲ εἰς τὸν ἐλεύθερον τοῦτον φόρον προσθίσωμεν καὶ τὸ πολυδάπανόν τῆς διοικήσεως, στοιχίζούσης κατ' ἔτος ἀνω τῶν 100,000 λιρῶν στερεῶν τότε τί δύναται ν' ἀπομείνῃ πλέον δι' ἔργα ἀημοσύνης ὠφελείας πρὸς

πρόοδον τοῦ τόπου, καὶ δὲν βλέπει τις ἀμέσως ὅτι ἡ ἀτυχὴς Κύπρος καὶ ὑπὸ Κυβερνήσιν ἀγγλικὴν εἶνε μοιραίως καταδικασμένη νὰ φθίῃ καὶ πάσχη, ἐνῷ ρίπτουσα τὰ βλέμματα οὐχὶ μόνον εἰς ἄλλας χώρας καταληφθείσας ὑπὸ Ἑυρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀντιπερὶαν Συρίαν βλέπει ὅτι αἱ ὕλικαι πρόοδοι εἶνε ὄντως ἐκπληκτικαί, πᾶς δὲ ξένος ἐπισκεπτόμενος τὴν νήσον ἡμῶν, οὐδ' οὕτων τῶν Ἀγγλῶν ἐξαιρουμένων, καὶ μάλιστα προσώπων διαπρεποῦς περιωπῆς, οἰκτερεῖ τὴν κατάστασιν, ἐν ἧ ἡ Ἀγγλία καταλείπει τὴν Κύπρον, καὶ κατὰ συνέπειαν διατελοῦμεν προωρισμένοι νὰ προκλιῶμεν ὑπὸ Κυβερνήσιν ἀγγλικὴν τὸν αἶκτον τοῦ ἄλλου κόσμου;

Ἴσως ἐκληρθῇ ὅτι τὰ ὄρη μὴν προλεγομένα ἀντιρᾶσκουσι πῶς πρὸς τὸν φόρον, ὃν οἱ Χριστιανοὶ κάτοικοι ἐξέρραζον μὴ ἡ Ἀγγλία ἐγκαταλείψῃ τὴν νήσον. Ἀλλὰ τίς δὲν καθορᾷ ἀμέσως ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ κάτοικοι τίθενται μεταξύ Σουλῆς καὶ Χερσὺθδεως καὶ ὅτι οὐδὲν κακοῖν προκειμένων τὸ μὴ χεῖρον βέλτιστον; Ἡ ἀντιπαράθεσις, ἵνα ἡ ὀρθῆ, πρέπει νὰ γείνη πρὸς ἄλλην εὐρωπαϊκὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐὰν πράγματι ἡ Ἀγγλία θέλῃ νὰ δοκιμάσῃ τὸ πείραμα, ἵνα πεισθῇ περὶ τῶν ἀληθινῶν αἰσθημάτων τῶν Χριστιανῶν, ἧται τῶν ἐπέμπτων τῆς νήσου, δὲν ἔχει ἢ νὰ προσκαλέσῃ τοὺς κατοίκους νὰ ἐκφράσωσιν ἐλευθέρως τὸ αἶσθημα καὶ τὴν βούλησιν αὐτῶν καὶ τότε θέλει πεισθῇ ἐὰν τὰ περιουτολογήματα καὶ αἱ μεγαλαυχιαὶ ἐπισήμων τινῶν ἐκθέσωσιν καὶ ἐνθουσιώδη ἄρθρα ἐφημερίδων ἀγγλικῶν δηλοῦσι πραγματικῶς τὴν κατάστασιν τῆς νήσου ἡμῶν καὶ τὸ πρόβλημα τῶν Κυπρίων περὶ τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως, ἢ εἴαν εἶνε ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ ληρῆθῃ ἀμέσως πρόνοια περὶ συστήματος γενικῆς βελτιώσεως τῶν νῦν κακῶς ἐχόντων, ἧς αἶεν τὸ μέλλον προμηνύεται ἐπι μάλλον δυστυχῆς καὶ αὐτῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν.

Ο ΑΓΓΑΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ.

Ἐὰν τὸ Κοινοβούλιον συνεδρίαζεν εἰσέτι, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐξετίθετο εἰς δριμείας ἐπερωτήσεις περὶ τοῦ αἰτίου τῆς ἐν Κύπρῳ ἀποχωρήσεως τῆς φρουρᾶς τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ. Ὡς ἦτο φυσικώτατον, ἡ εἰδησις παρήγαγεν ἐντελῆ πανικὸν ἐν τῇ νήσῳ, αἱ ἐμπειρικαὶ πράξεις ἐσταμάτησαν, ὁ Χριστιανικὸς πληθυσμὸς διατελεῖ ἐν καταστάσει ἐξἄλλου φόβου ἐπιθίσεως ἐκ μέρους τῶν ὀθωμανῶν συνοίκων τῶν καὶ ἐν τῇ ἐκφοβίσει τῶν διδούσι τυφλὴν πίστιν εἰς τὴν διάδοσιν, ὅτι ἡ νήσος ταχέως θὰ ἐπιστραφῇ τοῖς Τούρκοις. Ἡ Κύπρος ὑπὸ τὴν ἡμετέραν διοίκησιν ἀπέλαυσε τσαυτῆς εἰρήνης καὶ εὐτυχεῖας, ὅσης δὲν γυμνοῖσθε ἐπὶ ἑκατοστάδας ἐτῶν. Ὅδοι ἐστρώθησαν πανταχοῦ τῆς νήσου. Ὀθωμανοὶ τε καὶ Χριστιανοὶ συζῶσιν εἰρηνικῶς, ἂν μὴ ριλικῶς. Βέβαιαι περὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν κόπων τῶν οἱ Χριστιανοὶ ἤρξαντο ἐπιτείνοντες τὸν χώρον τῆς καλλιερμηταίου γῆς καὶ τὸ ἐμπόριον προέβαινε ἀύχην ὡς ἐμπόριον. Τὸ παραδοξὸν μέρων τῆς αἰφνιδίας μετασταθεμύσεως τῆς φρουρᾶς πιθανὸν νὰ ἔθεσε τέρμα εἰς πάντα ταῦτα. Τὸ ἐμπόριον ἤδη εἶνε παραλελυμένον οἱ Χριστιανοὶ εὐρίσκονται ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ πανικοῦ καὶ θὰ παρέλθωσιν ἔτη μέχρις οὐ ἀποσβεσθῇ τῆς μὴ μῆτης τῶν ἢ ἀμοιβολία περὶ τῆς εἰλικριείας τῶν προστατῶν τῶν καὶ νὰ ἀνορθωθῇ ἢ ἀπολεσθεῖσιν πίστις τῶν πρὸς αὐτούς. Ἄν καὶ τὸ κίνημα ἀπορρέει προδήλως ἐκ σφαλῆρας σκέψεως καὶ εἶνε ἀτυχῆς, δὲν δύναται νὰ ἐξῆ τὴν ὑπὸ τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ ἐξήγησιν. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀρκετὰ δύσκολα ζητήματα, ἀπὸ συνέληθῆ ἢ Βουλῆ καὶ δὲν θὰ ἐπιθύμει νὰ οὐξήσῃ δωρεάν αὐτὰ διὰ μέτρον, ὅπερ θὰ ἐξήγειρε θύελλαν ἀγανακτικῆς καθ' ἑλθον τὸ κράτος. Ἐκ χρηματικῆς ἀπόψεως ἢ κατοχῆ τῆς Κύπρου δὲν ὑπῆρξεν ἐπιερδῆς ἐπιχειρήσις ἀλλὰ θὰ ἦτο δύσκολον νὰ ἐκτιμηθῇ ἀρκούντως ἢ ὠφέλεια, ἧτις θὰ προέκυπτεν ἐξ αὐτῆς ἐν περιπτώσει εὐρωπαϊκῶν περιπλοκῶν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Ἰλαδστωνος γυνό-

μένον σφάλμα τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς Κερκύρας δυσκόλως θὰ ἐπανελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ λόρδου Ρόσθερν.
(Ἐκ τῆς «Σημαιοῦ» τοῦ Λονδίνου.)

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΝΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

Σὰς γράφω ἀπὸ τῶν Πλατῶν τῆς φαιδρας καὶ δασυτόκτου ἐρχῆς, ἧτις ἀπλοῦται νωχελῶς ἐν μέσῳ τῶν πνευσκοκεπαστων βουνῶν τοῦ Ὀλύμπου, καὶ ἧτις χθὲς εἶδεν ἐν μέσῳ αὐτῆς πλῆθος ὅσον οὐδέποτε μέχρι σήμερον εἶδεν ὁμοῦ ἡ Κύπρος. Δὲν ἦτο συλλατήριον, ἦτο ἐξέγερσις λαοῦ ἐλοκλήρῳ, λαοῦ πτωχοῦ ἐξαιτουμένου πρὸς τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ ἐν ὀνόματι τοῦ δικαίου εὐσπλαγγίαν καὶ ἔλεος. Τὸ Περαπέδι, τὰ λευκόμαυρα βουνά τοῦ ἐξοχῶν ὀρθῆ κέντρα τῆς μεγάλης συκοθροῖσεως. Ἀπὸ τὸ Σάββατον κατήρχοντο τὰ χωρία μὲ τὰς διαφόρους σημαίας τῶν πάντων δι' ἐκκρίνετο ἡ Μαραθῆσα, ἐκπροσωπομένη ὑπὸ 600 εὐσταθῶν χωρικῶν τῆς. Τούτων ἠγεῖτο πικραλαίνα σημαία, ἐρ' ἧς ἐφέρετο μεγάλους γράμμασι «Κάτω ὁ ζιντζιριές». Διήρχοντο τοῦ Ὀλύμπου, καθ' ἣν ὄραν οἱ Ὀλύμπιοι ἐπαίζαν λ ο υ τ ἔ ν ς. Ἐκεῖ ἐστησαν, φωνάζοντες μεγαλοφῶνως «Ζήτω ἡ Ἀνασσα, κάτω οἱ φόροι. Τὰ πνευσκοκεπαστα βουνά ἀντήχησαν εἰς τὰς βροντώδεις φωνὰς ἐξασοῖων χωρικῶν. Ἡ Α. Ἐξ. ἐγερθεῖσα, ἔθεατο τὴν ἐπιδημιῆν παρελατιν.

Ἐφάτα εἰς Περαπέδι, καθ' ἣν ὄραν ὁ ἥλιος ἐχρύσε τὰς κορυφὰς τῶν μαστοειδῶν λόφων τοῦ Ἱερῶδους, εἰς ὄραν, καθ' ἣν ἄλλας ἡμέρας ριμδάζει ὁ διαδάτης ὑπὸ τὸ κράτος ἀπολύτου ἡσυχίας. Ἀλλ' οἱ λόγοι πάντες ἦσαν πλήρεις χωρικῶν, πρωτοφανῆς δι' ὄψαμα παριστῶν αἱ διαφόροι γυρωθεν ἀτραποὶ πλήρεις διαδηλωτῶν, κατερχομένων μὲ τὰς σημαίας τῶν. Ἦρχετο ἀπ' ἐνὸς τὸ Κοιλάνι μὲ τὴν σημαίαν, ἦν ἐκολούθει ζωηρῶς φωνάζον «Κάτω οἱ φόροι κάτω ὁ ζιντζιριές» τὸ χωρὶ ὀλόκληρο διέκριναι καὶ ἄλλων

την σημαίαν, του Φοινίκου, της Ζωοπηγής και των άλλων της Ηπειρωτικής και των άλλων της Ηπειρωτικής χωριών, κατερχομένων εν σώματι διά μέσου των παχυσεκεπαστων ακόμη βουνών του Τρωόδου. Αφ' ετέρου κατήρχοντο οι διαδηλωταί εκ της Λάνας, Λευκάρων και από περαστων του οινόρροου διαμερισματος. Μία σημαία έφερεν επιγραφην: «Η φυλλοζήρα τρώγει την άμπελον, ο ζινζιρις και τον άμπελοφυτόν.» Παρόμοιον θέαμα χωρικών, κατερχομένων, από διάφορους διευθύνσεις με τάς σημαίας των, σπανίως δύναται τις να ιδή. Είπεν ήδη πληρωθή διαδηλωτών το υπερβεν του Ηεραπεδίου πεδίου, εις τάς 10 ήρχιστε το συλλαλητήριον πολλοί ήσαν οι ήρωες, προφανής δε ήτο ή προθυμία των χωρικών οι ήρωες διεκόπτοντο συνεχώς από των φωνών: «Κάτω ο ζινζιρις, κάτω το τάσιον, κάτω οι φόροι του αίλου, ζήτω ή δικαιοσύνη, ζήτω το δικαίον.» Αντήχουν εις τάς βροντώδεις φωνάς τα γύρωθεν βουνά και ή διαδηλώσις είχε τι το επιβλητικόν: οι διαδηλωταί υπελογισθησαν εις πεντακισχιλίους: φαίνεται όμως, ότι ήσαν περισσότεροι. Υπόμνημα έφηρθη μακροσκελέστατον, δι' ου ανέλυτο το ζήτημα υπό όλας αυτού τάς έπέψεις. Δώδεκα και εκατόν χωρία έσφαράγισαν το υπόμνημα και το ψήρισμα, εξελεγη δέ είκοσαμελής επιτροπή, όπως το έγχειρίση εις την Α. Εξοχότητα. Οκτώ χωρία είχαν λησμονήσῃ τάς σφαγίδας των. Είτερα επιτροπή εξείλη μόνιμος, όπως εργασθή επί του ζητήματος. Του συλλαλητήριου προήδρευεν έκλεγείς ο κ. Σωκράτης Φραγκούδης. Πρότασιν, όπως την επιτροπήν ακολουθήτωσιν άπαντες, απέδειξαν μετ' ενθουσιασμού οι χωρικοί.

Εις τάς 3 μ. μ. κατέλειπε ή επιτροπή το Ηεραπέδι, ήκολούθησαν δε πλείστοι διαδηλωταί φωνάζοντες «Κάτω ο ζινζιρις, θανάσιον θέαμα παρίστων τα βουνά μεταξυ Ηλατρών και Ηεραπεδίου. Είχον ήδη φήσῃ οι έκκινήσαντες πρώτοι εις Ηλάτρας, άνεγώρου, δε από Ηεραπεδίου διαδηλωταί. Συνεχῃ άλυσιν απέτελουν οι χωρικοί, σπεύδοντες εις το μέγαρον της Α. Εξοχότητας. Καθ' όδον συνήτησαν χωρία μακρυών διαμερισμάτων κατερχόμενα.

Εις τάς 5 μ. μ. μόλις κατωρθώθη να συμπυκνωθή το πλήθος. Τα βουνά όλα είχαν πληρωθή πανταχόθεν, ήκούοντο συνεχῆς αι φωναι «Κάτω το τάσιον.» Η Α. Εξοχότης κατήλθε των γραφείων μετὰ της Λαίδης Σένδελ, άνέμενον δε εκεί ο κ. Αρχιλογοστής και ο κ. Διοικητής Λεμηστού. Το υπόμνημα έπεδόθη εν μέσω ζωηρών έπυρρημιών αι φωναί έφθανον μέχρι των Ηλατρών. Το υπόμνημα είχε επιδοθη υπό του οίνοπαραγωγού Χ' Κωνσταντή Οίκονομίδου, είπόντος: «Εξοχότητα, ερα εγγχειρίζομεν το υπόμνημα,

όπερ εις πολυπληθές συλλαλητήριον έψηφίσαμεν, οι οίνοπαραγωγοί: εξαιτούμεθα έλευσιν αν μη λιθήτε, εξοχώτατε, πρόνοιαν, ειμεθα κατεστραμμένοι θα καταλίπωμεν τας άμπελους μας τότε, και μαζί με αυτας την πατριδα μας, ή οποία τό-εθα μείνη μόνη, μόνη μαζί με τους τάρους των πατέρων μας, τους όποιους θα άναγκασθώμεν ν' αφήνωμεν!» Οι χωρικοί είδάκρυσαν αληθώς, πάντες δε ήταν συγκινημένοι. Ο κ. Τέλλος, λέγεται ότι αδιακόπως έμειδία αυτό λέγον οί χωρικοί. Έχρειάσθη πλέον της ώρας να μεταφρασθή το υπόμνημα.

Η Α. Εξοχότης μετὰ προσηνείας και αγαθότητος άκούσασα το υπόμνημα θα το στείλη εις Λονδίον και θα το συστήτη: εδήλωσε δε εν παρόδω, ότι είχε λάβη εκ Λονδίνου τηλεγραφικώς ειδήσεις, ότι αι της πολιτικής εκκένωσης διαδόσεις δεν ένείχον αληθείας.

Μετὰ της αυτής τάξεως ήγγουμένων των μαύρων σημαίων και εν μεσση ζωηρών φωνών κατήλλον οι διαδηλωταί, καθ' ην ώραν ο ήλιος έγράφισε διά των τελευταίων του ακτίνων τα βουνά, όθεν οι Ολύμπιοι πάντες έθεώοντο το μεγαλοπρεπές θέαμα της παρελάσεως πολλών χιλιάδων χωρικών, Ουμάτων άπηνους φορολογίας, εξαιτουμένων παρ' εκείνων συμπαιθείας και έλευσιν.

Αλλά, δυστυχώς, ίσταται πάντοτε υπέρνω του δικαίου ή ισχύς και το συμφέρον, ή δε άγγλική πολιτική πρέσχε μέχρι της σημεριν εν κύπρω τα πολυτιμότερα έγώσιμα δείγματα.

Εν Ηλάτρας τη 30 Αυγούστου 1894.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ επί της παιδαγωγίας και του νεωτέρου διδακτικού συστήματος.

(Συνήθεια εκ του προηγουμένου φύλλου.)

Τέλος δέν πρέπει να λησμονήσωμεν ότι ή ψυχολογία θεωρεί τον παιδα ως όν, το όποιον δέν εινε ούτε απολύτως αγαθόν ούτε άκριβώς κακόν. Ο παις γεννῆται άθώς, διότι ουδείς έχει συνείδησιν του κακού, αλλά πλάκτικ γίνεται και κακός, διότι ενδέχεται να υποπέσει εις το κακόν και εις άπρεπείς να παρεκτραπή έμφυτός πράξεις εξ απλής άπειρίας: τούτου ένεκεν ορείει ο παιδαγωγός νέα πάλιν ν' ακολουθήτη μετὰ ανατροφῆς, να συγκεράση επιτηδείως την αυστηρότητα μετὰ της υπερβολικής ελευθερίας, και διά μὲν της πρώτης να εγκαταλείπηται ο παις εν μέρει εις έαυτόν, διά δε της έτερας να ρυθμίζεται και να ποδηγετηται εις τάς πράξεις του. Η μόνη δυσκολία, κατα την έφαρμογήν τούτου παιδαγωγικού συστήματος, εινε ή εν δέοντι χρύνω και μέτρω χρήσις της απλύτου ατομικής ελευθερίας, και της κατ' ανάγκην πίσεως. Η άνευ πειθαρχίας

ανατροφή αδύνατος. Εν τούτοις δέον να γνωρίζωμεν ότι ή προς τους κανόνους της πειθαρχίας υπακοή και ο προς αυτούς όφειλόμενος σεβασμός, δέν πρέπει να ωσιν απότομοι και όλως άμηναι προότητος. Ο αληθής διδάσκαλος εινε εκείνος, όστις πάντοτε προσπαθει να κατακτήση περιττός, εκείνος, όστις διοικεί τους μαθητάς μόον όσάκις εινε ανάγκη να διαφωτισθή ή προς το κακόν έννοτε ριπύστα θελήσεις, εκείνος όστις, εν λόγω, πάντα μεταχειρίζεται τρόπον όπως καταστήση τον παιδα ικανόν να διοικηται διά της ιδίας έαυτου κρίσεως.

Η αυστηρά πειθαρχία ου μόνον άντίκειται εις τους της ανατροφῆς κανόνους, οι όποιοι σκοπον έχουν: ν' αναδείξωσιν όντα ελεύθερα και αυθόρμητως έεργούντα, ουχι δε δουλους και δουλοπρεπώς μεμορφωμένους χαρακτήρας, αλλά και εις αυτην άντιβαίνει την διαρρυθμισιν και την τάξιν των ψυχικών δυνάμεων. Εινε άτόνυτοι να φαντάζηται τις ότι διά της υπέρ το μέτρον πειθαρχίας δύναται να συγκεράτηση πάντοτε τους υπό την έξουσίαν ή την κηδεμονίαν του μαθητάς, διότι τη ήμεραν καθ' ην πύσει ή επ' αυτών αυστηρά επιτηρησις, ή μέχρι λόρου πιεσθείσα και υποδουλωθείσα θελήσις των, άμείσως της ελευθερίας παρεκτρέπεται όδοσ και μετὰ τούτον περισσύτερας πρασύρεται ταχύτητος υπό του ρεύματος της έξαχρειώσεως, όσον σκληρότεροι έράνησαν οι αναδειχθέντες την μόρφωσιν των διδάσκαλοι.

Διά της προεκτεθείσης συντόμου φιλοσοφικής επί της διδακτικής παρεκδασσεως αποδεικνύεται ότι ή της παιδαγωγίας ανάπτυξις αποβαίνει δυσχερή εντός, άνευ της έμφυτοσ και έσκευμένης των ψυχολογικών φαινομένων μελέτης.

Εκ των προεκτεθέντων αποδείχθη ότι προς καταρτισμίν τελειότερου παιδαγωγικού συστήματος ή ψυχολογία ή μάλλον ή των ψυχολογικών φαινομένων μελέτη δύναται ν' αποβῃ λίαν λυσιστελής και ωφέλιμος. Αλλ' υπό τον όρον να διαλευκανθή ο επί της γῆς προορισμός του ανθρώπου, ο σκοπός της εν τῷ κόσμῳ υπάρξεως του, εν άλλοις λόγοις το περί της ήθικῆς αυτού διακλάσεως ζήτημα. Σπουδαζόντες άρ' ενός την ανθρωπίνην φύσιν και τους διέποντας αυτην άμετατρέπτους νόμους, προβάλλωμεν εις έαυτούς τάς εξῆς έρωτήσεις: Τίς ο σκοπιμώτερος της διδακτικής τρόπος; ποία ή διά την ανατροφῆν του ανθρώπου ευληπτοτέρα και άρμολωτέρα μέθοδος; Εις το ιδεώδες άρ' έτέρου της ένταθθα ευτυχίας του άρρωστικου και των ως έπεται προβλημάτων την λύσιν επιδιώκομεν «τί το εν τη διδακτική ουσιωδέστερον; τίς ο σκοπός και το άντικείμενον της παιδαγωγίας;

Οι το άντικείμενον και τον σκοπον της παιδαγωγίας άσζητήσαντες ποιηκίλλοτρόπως περί αυτης άπεράνησαν. Κατά τον Καντ, ή ανατροφή δέν να επιδιώκη τη παρὰ τῷ ανθρωποικτην της μορφώσεως τελειότητα. Κατά τον Σπένσερ επειδή σκοπός της εν τη δημοκρατία υπάρξεως μας εινε ή ζωῆ, ή ζωῆ εν όλη τη ευρύτητι της σημασίας της, σκοπός της παιδαγωγίας εινε το διδάσκειν τον τρόπον του ζῆν. Αλλ' ή δυσχερέα αρχεται όταν έξερχόμενοι των γενικοτήτων προκειται να όρίσωμεν με ακρίβειαν εις το τι ουίσταται ή τελειότης το άκρον άωτου, της ατομικής ή ιδιωτικής του ανθρωπου υπέρξεως.

Έρευνήσωμεν εν τούτοις, αποβλέποντες πάντοτε εις το περί ήθικῆς τελειοποίησεως και περί της εν τῷ βίῳ ευπραγίας του ανθρωπου ζήτημα, τάς εν τη ζωῆ διαφόρους διαδηλώσεις και μορφάς της ανθρωπίνης έεργητικότητος εν άλλοις λόγοις εξετασωμεν εις πείον ειδος πράξεων πρέπει να παρασκευάζηται δια της ανατροφῆς ο ανθρωπος όπως καταστή κατά το έφικτόν αυτῷ τελειος και ευδαίμων.

Α'. Ο άνθρωπος εινε προσωρισμένος να ζῆτη διά της φυσικής πρωτοζωῆς, τένει πάντοτε προς την ευδαιμονίαν και απορεύει πάν το μη έξατραλίζον την υπαρχῆν του. Μανθάνει εν ανάγκη επιστήμην ή επιστηδευμα όπως έξασφαλίση έαυτον κατά πάσης ένδεχομένης κινουχίας ή στερήσεως.

Β'. Ο άνθρωπος εινε δι' ηπειροκισμένον και με διάνοιαν, ώστε δέν δια παντοίου προσπαθειών ν' αποκτήση τάς αναπνευστικους διά την ανάπτυξιν του πνεύματος του διαφόρους γνώσεις, ήτοι να μάθη τί εστι συνείδησις, όρθός λόγος βυύλησις, ήρωσκειυτικόν αισθημα και λογία.

Γ'. Ο άνθρωπος ως εκ της φύσεως του περιστοιχεται υπό οικογενείας, ένενείκει καθήκον να διορθή τα τέκνα του, να μεταδώσει εις αυτα τά μέσα της τε φυσικής και ήθικῆς υπάρξεως, να υποστηρίξη και προσυλάξη τα υπό την άμεσο αυτου προστασία ευρεθέντα όντα, ως έπροσυλάξεν και διέτηρησεν έαυτόν. Τούτουσ ο τρίτος των έεργειών του σκοπός.

Δ'. Ο άνθρωπος συνδέεται και μετὰ της κοινωίας, της όποιας αποτελεί μέρος μετὰ την οικογενειαν έρχεται το έθνος, μετὰ το άτομον ο πατήρ, μετὰ τουτου δε ο πολίτης. Τούτου ένεκεν μέγα μέρος της ανθρωπίνης έεργείας αναφέρεται εις τα προς την κοινωίαν και την πολιτείαν καθήκοντά μας.

Έκ της «ΣΑΜΟΥ.»

(Έπεται.)

ΑΕΜΗΣΣΟΣ τη 27 Αυγούστου 94. Αι περί πολιτικής της νῆσου εκκένωσης διαδόσεις ηύξσαν τα φυλετικά πάθη εν τῷ τόπῳ εις έπίρροδον προφανώς κορυφωθέντα βλάμν. Έλληνας και Τούρκου ένταθθα και εν τούτῳ

περιγύροις έρχονται συχνά εις ρήξεις...

Είς κερραιών τι, εν ω άνεκρουε μουσική τις, όμιλος ήμετέρων...

Χωρικοί άρ έτέρου καταρχόμενοι εις τάς πόλες...

Η Κυβέρνησις άς προσέζη και άς προσέζη πολύ. Η τοιαύτη κατάστασις...

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Την παρελθούσαν τρίτην, καθ' ήν ποικίλαι διαδόσεις περί άποδόσεως...

Εν Λευδίω τη 9 Σεπτεμβρίου 94. Ούδεμία πρόθεσις προς έγκατάλειψιν...

Η Α. Ε. ό Μίγας Αρμιστής έξηλθεν εις περιόδειν.

Λέγεται ότι ό άρχιστράτηγος λόρδος Wolseley προτίθεται να επισκερθη...

Ο Γυαλλούρης θα διακοθη εκ νέου χάριν των διατυπώσεων, ου μόνον επί...

Λίαν άπίθανον τό υπό των συνταδίων...

της ό μισθός εινε Λ. 250, ένω έν Συγγαγήν ό κ. Ηοαδ λαμβάνει Λ. 1,000.

Ο κ. Α. Ρώτης άντήλλαξε δακτύλιον άρραβώνα την παρελθούσαν...

Διά των αυστριακών ατμοπλοίων της παρελθούσης τρίτης άρρίκτο εκ Βηρυτου...

Ανεχώρησαν αύθημερόν εις Αθήνας χάριν επιστημονικής παιδείσεως...

Από της παρελθούσης τετάρτης εύρίσκειται εις τον λιμένα μας τό άγγλικόν...

Χθές κατέπλευσε τό άγγλικόν Άντώνια προσέλθον εξ Αλεξανδρείας και Λεμηρσου...

Σήμερον κατέπλευσε τό εκ Σμύρνης Γαλλικόν ατμόπλοιον, όπερ άνεχώρησεν...

Δι' αυτού άνεχώρησαν εις Αθήνας ό εκ Λευκωίκου κ. Μ. Παπαπέτρου, προτιθέμενος...

Θετικώς πληροφορούμεθα ότι εινε όλως άνιόπιστον τό υπό της Ένωσεως...

Οί γνωστοί σωτογράφου κ. κ. Μαρίνης και Χατζηγαβριήλ ειδοποιούσι τό άξέτιμον...

ΤΗ ΦΥΛΑΧΑ ΤΟΥ ΜΠΕΑΤΟΛΑΟΥ.

Ότι προέτιμεν περί ύπεκρυφών και ύφρου της Ένωσεως, τούτο έκρηξεν ενίμετο...

οικητού έκφέροντος την έλπίδα ότι του λοιπού τό ύψωσέντα...

Βεβαίως, κλεινή φυλλάς, ουδέποτε θα συμφωνήσωμεν μεθ' ύμών...

Ακούσατε και ένα λογιώτατον συλλογισμόν. Έπειδή, λέγει, έν Αθήναις...

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Διά τον «ΕΥΑΓΓΟΡΑΝ» Είς διατριβίς άνωνόμους άμυριβόλου προελεύσεως...

Λεμεσός, τη 27η Αυγούστου 1894.

Κύριε Συντάκτη του «Νέου Έθους»

Ο εξ Αιγύπτου επιστέλλων τη «Αληθεία» λαμπρός πατριώτης «Α. Ο.»...

Αδικοκλήγητος ρίνεται ήμιν ό διαιτηρογράφος της «Αληθείας»...

γραφόμενα άποδοθέντα αύτώ, τσοούτω δέ μάλλον όταν ταύτα εκ του πρόπου...

Σ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΙΑΨΕΙΣ

Ο ΥΙΟΣ ΗΦΙΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΗΓΕΜΟΝ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Κατά τον Στανπούλωφ, άποκαλύψαντα πάντα τά μυστικά του προς τον άνατοκρίτην...

ΚΑΛΟΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΙΡΙΒΗΣ

Ο Βιενναός τύπος άγγέλλει ότι ό κόμης Καλόκης θα μεταβή μετ' ου πολύν εις...

Εν εκ των συζητούμενων ζητημάτων κατά την συνέλευσιν ταύτην, και δη τό...

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΗΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ.

Εγγέρη εις Ηαρισινά φύλλα ότι ό πρίγκηψ της Νεαπόλεως πρόκειται να διορισθί...

Η ΖΗΛΕΙΑ.

Πώς ζηλεύω την μαμμά σου,
πού σφιχτά 'ε την άγκαλιά της
σε κρατεί και σου μιλά,

Πώς ζηλεύω το αίρι,
πού ξεπλέκει τα μαλλιά σου.
'Ελθρός είμαι του καθρέπτη
π' αντικρούει η ματιά σου.

Και την γην ζηλεύω κόμα
πού το πόδι σου πατεί,
Τι λυγάρ' αν ήμουν γωμια
πάνω μου να περπατή.

Μά κι' αυτό το δελουδάκι
πόρεις γύρω 'ε το λιμά σου.
Τι μαρτύριο για μένα
βγάλτο να χωρή: το φως σου.

'Ο,τι βλέπω το ζηλεύω,
λυώνω πως το πᾶν δὲν ήμουν.
'Οπου σὺ το βλέμμα στρέφεις
ν' αντικρούη την μορφή μου.

Λευκασίζ.

Μ. ΧΑΤΖΗΓΑΒΡΙΗΛ.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τό μυθιστόρημα λαμβάνει, όσμημέραι, εύρυ-
τίτας διαστάσεις, τείνον να καταστή ό κυριώ-
τερος κλάδος της φιλολογίας. Μεθ' όλας τας εξ-
ελίξεις των κριτικών, μεθ' όλας τας σχολικās,
ούτως είπεν, διακρίσεις των μυθιστοριογράφων,
τό είδος τουτο της φιλολογίας εξαπλούται, κατα-
κτᾷ, πλουσιζεί: τους έργατας του, οιτινες διη-
γητικώς πολλάπλασιάζονται. Πού θά ρθῆτη; Ου-
δείς δύναται να προείη.

'Ο 'Ιούλιος Σιμών, εν τινι των τελευταίων
αυτου άρθρων, επιτίθεται, μετά λεπτοτάτης εί-
ρωνείας, κατά της διαφθοράς των πλείστον
συγχρόνων μυθιστορικών έργων.

«Είπε, λέγει, εκτός πάσης άμφιβολίας, όστι
αί γυναίκες, και ίδιαί αί γυναίκες των αΐθουσών,
θεωρούν έν αυτά: ύπογλωσμίνας να παρακολου-
θώσι: τά νέα βιβλία. 'Αλλά ποία είναι αυτά τά
νέα βιβλία; Είναι μυθιστορήματα ή βιβλία ό-
μιλίζοντα προς μυθιστορήματα. 'Η φιλολογία
σημειον παρουσιάζει, καθ' έκαστην, δεκάδα
τούλάχιστον μυθιστορημάτων.

Συμβαίνει: πολλάκις εις τας γυναίκας να συ-
ζητώσι μετ' άλλων όμορφών των, ή μετ' άν-
δρών, ζητήματα φιλολογικά, και θέμα έχουν
πάντοτε τά νέα βιβλία. Αί γυναίκες δὲν άνα-
γινώσκουν τίποτε άλλο ή μυθιστορήματα. Προσ-
θετέον ότι ήδη ύπάρχουν πολύ περισσότεραι άνα-
γνώστριαι ή όσαί ύπήρχον άλλοτε. 'Εκτός
αυτου ή τιμή των βιβλίων ήλαττώθη μέχρις
εξευτελισμού εις τόμος έπωλείτο άλλοτε άντι
7 ή 8 πράγκων. Οί εκδόται ήλάσαν τό σελή-
μα έν γένει, μεταχειρίζοντα προσυγρότερον
χάρτην τυπογραφικήν στοιχίδια κατεστραμμένα
ή χονδροειδή, και ούτω ήλαττωθησάν άπίε-
ρως των δαπανών, κατορθώνει τις σημερον να
εύρισκη βιβλία άντι 60 μόνον λεπτών.

'Εκτός τουτων ή έφημερίς πωλείται ή η 40
λεπτών. 'Ο άνήρ την αγοράζει, αναγινώσκει τό
άρθρον της και την πετᾷ ή γυνή την μαζεύει,
κόπτει την επιρροήν σουράπτει, την μίαν με-
τά την άλλην, άποτελεί ούτω τον τόμον, όστις
είνε προσωρισμένος να δειλθῃ από χειρός εις χει-
ρά.

'Ιδού τό κακόν και ιδού αί συνέπειαι του.
'Αρ' ή: έποχή; έκριθη άναγκαιοτάτον εις ό-
λας τας γυναίκας από της μάλλον άριστοκρά-
τους, μέχρι της πτωχοτέρας οίκοκυρας, να
κρατούν εν μυθιστόρημα εις χείρας, όλοι οι
έχοντες την έλαχίστην φιλολογικήν άξιαν
ήρχισαν να γράφουν και να γράφουν μυθιστο-
ρήματα, διότι είναι εύκολον πράγμα να συλλάβῃ
τις έν νῷ μίαν διηγηματικήν πλοκήν, άρκεί να
μή διδῇ μεγάλην προσοχήν εις τό ποίον
της.

Ρίπτουν λοιπόν εις τῷ κοινόν, τό διψών άνα-

γνώσεων, βουνά όδύκληρα μυθιστορημάτων, εν
ταίς όποίοις ή έλλειψις φιλολογικού ύφους συμ-
βαδίζει με την έλλειψιν ήθικης. Τό κοινόν
καταβροχθίζει άσυνειδήτως την διανοητικήν
αυτην τροφήν χωρίς να σκέπτηται τας έπιβλα-
βείς συνεπειας.

'Υπήρχον και άλλοτε έπιβλαβῆ και επικίν-
δυνα εις την ήθικην βιβλία, άλλ' ουδέποτε τό-
σα όσα σημερον. 'Εκτός αυτου, ουδέποτε ύπήρ-
χον όσοι σημερον άναγνώσταί. Και έν τούτοις
είνε βέβαιον ότι, αν έν καλόν βιβλίον δὲν προ-
ξενῆ πάντοτε την έπιδικωομένην ύπ' αυτου
καλήν έντύπωσιν, τό άνήθικον βιβλίον προξενεί
πάντοτε την ήθικην του.

Διακρίουν τά μυθιστορήματα εις δύο μεγάλας
τάξεις: εις μυθιστόρημα πλοκής και εις μυθι-
στορήμα άναλύσεως. Τά πρώτα είναι, κατά γε-
νικόν κανόν, όλιγωτερον βλαβερά, έχουν ώς
μόνον σκοπόν των να διασκεδάσουν τους άναγνώ-
στας των: τά άλλα διείνε μελέτην προσεγγί-
ζον προς την φιλοσοφίαν. 'Εννοείται ότι ή εις
τάξεις διακρίσεις των μυθιστορημάτων δὲν είναι
άπόλυτοι και ότι έν μυθιστόρημα δύναται ν' άν-
νήκη και εις τας δύο αυτας τάξεις.

'Ιδού πως έν μυθιστόρημα πλοκής καθίστα-
ται βλαβερόν: διό της εξιστορήσεως πράξεων
άνηθικων, εν άπλότῃ και φυσικήτη, κάμνει
τόν άναγνώστην να νομίζῃ ότι ούτως: άληθώς
συμβαίνει εις τον καθημερινόν βίον.»

'Ερχεται ειτα εις τό μυθιστόρημα της συ-
στολογικής σχολής, την όποιαν ό σοφός συγγρα-
φεύς άποκαλεί σχολήν βιναυσολογικήν, ήτις
θεωρείται ως άναγκαίον κόσμημα του μυθιστο-
ρήματος των χαρακτήρων και του μυθιστορή-
ματος της αναλύσεως. Οί μυθιστοριογράφοι του
είδους τουτου επιθυμούν να μάς περιγράψουν
τόν ανθρώπινον χαρακτήρα και θεωρούν έπί-
νάγκες να παραστήσουν ζωντανά και άναπλά-
σμενα άντικείμενα, από των όποιων έν τη
πραγματική ζωῃ άποστρέφωμεν τά όμματα

'Ο 'Ιούλιος Σιμών περιείνει τό άρθρον εύελ-
πιστών ότι εις ούχι μακρόν μέλλον θά περι-
σταλή ή διαρροή αυτη καθότι από τουδε ήρ-
χισαν άναραινόμενα σπίνιτι μέν, άλλ' εύγενῆ
πνεύματα, εργαζόμενα μετά περισσοτέρης και
διαφυγεσίως συνειδήσεως.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΟΛ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ

'Η Ostdeutsche Rundschau δημοσιεύει έν-
διαφέρουσιν στατιστικήν των άποτελεσμάτων
της θήρας κατά Κυριακήν εν Βοημία κατά τό
έτος 1893: Οί κυνηγοί της Κυριακής 12,384
όήμων, κατηνάλωσαν έκαστος κατά μέσον όρον
1,000 βολάς τυροκεϊρι. 'Ερόνευσαν διαρκούν-
τος του έτους 13 γυναικας, 27 άνδρας,
7 καϊδάς, 3 κοριτσάκια, έπλήρωσαν 2,014 άν-
δρας. 'Εκτός τουτων, οι ρηθέντες κατά κυρια-
κήν κυνηγοί έρόνευσαν 3 βόας, 12 αγελάδας
132 μόσχους, 275 αίγας, 59 κριούς, 72 προ-
βατίνιας, 3,671 κύνιας κυνηγετικούς, 14,491
διαφόρους κύνιας, 8,762 γάτους, 18 έλάφους
άρρενας, 495 έλάφους θηλείας, 149 λαγούς,
322 πέρδικας, 26 ρεσιανούς, 844 σπίνους, και
2 ίππους. 'Επλήρωσαν άποζημιώσεις: 413,500
φλωρίνια, δώρα εις τους πληρωθέντας άνθρώ-
πους 603,093 φλωρίν., 172,000 φλ. εις ιατρούς
και δικηγόρους. 'Εμειναν δὲ εις φυλάκισιν 74,
088 ώρας, δια παραπτώματα κυνηγετικά.

'Ισως είναι τό σφάλμα της Κυριακής.
Τι έπαθε εί. ψυχίατρος εν Ρώμη.
Τὰς τελευταίας τάτας ήμέρας παρουσιάζε-
ται πρό αυτου νέος καλώς ένδοξμένος, όστις
δακρύων τῷ διηγείται ότι νομρευθείς με νέαν
και καλήν κόστην εινε δυστυχῆς, διότι αυτη
προσεβλήθη ύπό κλεπτομανίας και όπου σταβῆ
εις τήν εκκλησίαν, εις τό θίατρον, εις τον σιδη-
ροδρόμον κλέπτει, ότι της τῷ έμπρός της.
'Ο ιατρός ένδοξρευθείς πολύ ώρισε την επάυ-
ριον δια να δῃ την πάσρυσαν, όπερ και έγένε-
το. Αυτη συνδυομένη ύπό του συζύγου εισ-
ήλθεν εις τό σπουδατήριον του ιατρού. 'Ο ια-
τρός προφασισθείς εργασιαν μετέβη μετά του
συζύγου εις παρακείμενον δαμάτιον, όθεν έ-

βλεπον την συζυγον λιπεβλινουσαν η τι τη εν-
θεν εμπρός της, χρουσον ωρολόγιον, οακτυλίδι-
ον αδαμάντινον, άλλα κοσμηματα και τέλος
γενναίον χρηματικόν ποσόν, όπερ έπιτηδες εί-
χεν αφήσει ή ψυχίατρος: δια να έκτιμήσῃ τό
είδος της κλεπτομανίας της γυναικός.

—Βλέπετε, λέγει ή ίατρος προς την συζυγον,
τό πειράμα έπέτυχεν. Είναι εκ των περιεργοτέ-
ρων συμπτωμάτων κλεπτομανίας.
'Εν τούτοις ή συζυγος δάπευσα. έξελθόντα
τόν συζυγον μετά του ιατρού.
—'Ηάμε φιλε μου, άρκείτῃ έμείναιεν έδῶ.
Και ή ίατρος προς την συζυγον'
—'Πηγαίνετε, μη με συγχίζετε... 'Ερ-
χεσθε αύθιον.
Οί δύο συζυγοί χαίρετισαντες άπήλθον.
'Ο ιατρός τούς περιμένει άκόμη.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

'Ανωφελές να παρακλήσῃ τον Θεόν όπως εύ-
λογησῃ τους άλλους, όταν συ αυτός δὲν συν-
εισφέρει.

Ευρίσκωμεν πάντοτε εύριάν και μεγάλην
αξίαν εις ότους μάς θεωρούν μετά θυμασμού.

Σκεπτόμενος περί του περιθώτου κατα-
σταταί: τό παρῖν και ρεφουκινδυνεύει τό
μέλλον.

Τά ώραία ένδόματα προξενούν καλήν έντύ-
πωσιν, αλλά δὲν κάμνουν ποτέ τον άνθρωπον.

Ουδύλω: κάμει τον τιμόν έγθρόν του έσω:
γεινήν ειλικρινής φίλος σου.

Ουδέποτε περιόδοτον έαυτόν εις άνθρωπον,
όστις όπως διασκεδίσῃ βιτάνίζει κύνα

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

'Εν τῷ βιβλιοπωλείω του κ. Η. Θ.
Νικολαΐδου εύρίσκονται παντός είδους
διδασκικά βιβλία προς χρῆσιν των
δημοτικών σχολείων, παρθεναγωγείων
και σχολαρχείων, πωλούμενα εις τι-
μάς άκαταγωνίστους. Δια τά δημοτι-
κά σχολεία πλὴν των συνήθων εύρί-
σκονταί και όλων νεοφανῆ βιβλία, συγ-
γραφεύοντα κατά τό νέον διδασκικόν
σύστημα ύπό διασήμων 'Ελλήνων
λογιών.

'Επίσης εύρίσκονται κινητά γράμ-
ματα και αριθμητήρια δια τά δημο-
τικά σχολεία.

Τιμοκατάλογος των άνωτέρω άπο-
στέλλεται τῷ αιτούντι.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΕΠΟΠΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ (ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑΣ.)

'Υπό τον άνωτέρω τίτλον εξέδόθη
έν τῷ τυπογραφείω της «Σάλπιγγος»
ύπό του κ. Α. Κ. Ηηλαβάκη, νεομε-
θοδιστου, χρησιμώτατον βιβλίον δια
τους μαθητάς των δημοτικών scho-
λείων, τυγχάνον αξίον πάσης συστά-
σεως.

Τιμάται άτι 6 γρ. χαλκίνων και
εύρίσκεται εις όλα τά έν Κύπρω
γνωστά βιβλιοπωλεία, εν Λάρνακι δὲ
έν τῷ βιβλιοπωλείω του κ. Η. Θ. Νι-
κολαΐδου.

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ Κ. Γ. ΛΥΣΙΩΤΗ.

Τό δια πάντα δημοδιδασκαλον χρη-

σημοτατόν τῷ τῷ βιβλίον εύρισκόμε-
νον εις πάντα τά βιβλιοπωλεία της
νήσου εν Λάρνακι δὲ έν τῷ βιβλιο-
πωλείω του κ. Η. Θ. Νικολαΐδου, πω-
λείται άντι ενός μό.συ σελλινίου, και
οί επιθυμοούντες άς σπεύσωσι προς ά-
πόκτησιν αυτου, καθότι μετ' ού πολὺ
έξαντλείται.

'Ο κ. 'Ανδρέας Γ. Παντελάκης εί-
δοποιεί τό σεβαστόν κοινόν άπάτης της
νήσου, ότι προμηθεύει εις τιμάς εύθη-
γιστάτας παντός είδους και πάσης ύ-
λης βιβλία, οίον επισημογικά, φιλο-
λογικά, ιστορικά, εκκλησιαστικά, ποι-
ήσεις όλων των 'Ελλήνων ποιητών,
κομψώς και στερεώς εν Αθήναις δε-
δεμένα. 'Ιστορίαν του 'Ελληνικού 'Ε-
θνους ύπό Κ. Παπαρηγοπουλου δεδε-
μένην εις τόμους 5 μετά γεωγραφικόν
χάρτου Σελ. 20. 'Ιστορίαν του 19ου
αΐωνος» ύπό Καρολίδου Σελ. 22. «Γε-
νικήν 'Ιστορίαν» Πολυζωΐδου Σελ. 22.

Τα άνωτέρω χρησιμώτατα δια
πάντα 'Ελληνα πολίτην βιβλία άς
σπεύσωσι να προμηθευθώσιν οί θέλον-
τες την άπόκτησιν αυτων, καθότι έν-
τός δλίγου εξαντλούνται, άπευθινόμε-
νοι προς τον έν Λάρνακι διαμένοντα
Κον 'Ανδρέαν Γ. Παντελάκη.

'Ο Κος Λεωνίδας Αργυράκης είδο-
ποιεί τό σεβαστόν κοινόν ότι ήρξατο
της κατασκευής κοινά κ' εκσταφυ-
λής, όπερ θά είναι καλήτερον του εύ-
ρωπαϊκού και λιαν ωφελίμων δια τους
άσθενεις. Οί θελοντες να προμηθευθώ-
σιν εξ αυτου άς άπισταθώσι προς τον
ειρημένον κύριον. Τιμάι λιαν συγκα-
ταβατικά.

ΒΙΒΛΙΟΔΑΤΕΙΟΝ

Π. Θ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ.

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ, ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ, ΕΥΘΗΣΙΑ.

Εις τό γνωστόν βιβλιοδετεϊον του
κ. Η. Θ. Νικολαΐδου θένονται βιβλία
εις τιμάς άνεπίδίκτους διαγωνισμού,
με στερεότητα και κομψότητα άπα-
ράμιλλον.

Οί θέλοντες δύνανται ν' άποστεί-
λωσι βιβλία και εκ των άλλων πόλε-
ων της Νήσου, όντες βέβαιοι περί
της ταχείας έκτελέσεως της έργασίας.

Παρακαλούνται οί αλλάσσοντες δι-
αμονήν συνδρομηταί του «Νέου 'Ε-
θνους» να καθιστώσι τουτο δήλον τῷ
διευθύνσει, ήτις εν εναντίον περιπτώσει
ουδέμίαν έχει εύθύνην, εάν έπέρχεται
σύγχυσις περί την άποστολήν του φύλ-
λου.

'Υπεύθυνος
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

Τύπος ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΨ.